

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **Ing. P. M.**
bytem X
zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
se sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1 – Nové Město

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2024, č. j. MD-37228/2024-160/4,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Magistrát hl. m. Praha (dále „prvostupňový správní orgán“) rozhodnutím ze dne 6. 12. 2023, č. j. MHMP 2572525/2023/Dit, zamítl námitky žalobce proti záznamu počtu dosažených

bodů v bodovém hodnocení řidiče ve smyslu § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 31. 12. 2023, a provedený záznam 12 bodů ke dni 28. 10. 2023 potvrdil. V záhlaví uvedeným rozhodnutím (žalobou napadené rozhodnutí) žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a rozhodnutí prvostupňového správního orgánu potvrdil.

2. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že záznam v registru řidičů se provede na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek namístě či na základě jiných podkladů. Oznámení o uložení pokuty založená ve správním spise byla dle žalovaného dostatečně přesná, identifikují žalobce jako přestupce, označují místo a čas spáchání přestupku, specifikují jakého přestupkového jednání se žalobce dopustil a uvádí porušená ustanovení zákona o silničním provozu. Dle žalovaného bylo spolehlivě prokázáno, že žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů. Žalovaný nesouhlasil s žalobcem, že záznam bodů lze potvrdit pouze na základě detailního posouzení jednotlivých příkazových bloků. K přezkoumání záznamu bodů naopak postačí i oznámení o uložení pokuty, pokud obsahuje povinné náležitosti. Žalobce v podaném odvolání ani v řízení před prvostupňovým správním orgánem neuvedl žádné konkrétní námitky proti záznamům bodů. Žalovaný rovněž s poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, uvedl, že zástupce žalobce vznáší typizované námitky, které uplatňuje opakovaně. Prvostupňový správní orgán tak nebyl povinen vyžádat kopie předmětných příkazových bloků. K poukazu na některá rozhodnutí krajských úřadů žalovaný uvedl, že tato rozhodnutí žalobce do správního spisu nedoložil a zároveň žalovaný jakožto nadřízený (ústřední) správní orgán není vázán právním názorem podřízených správních orgánů.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. **Žalobce** v podané žalobě předně namítal, že se žalovaný nezabýval jím předloženými důkazními prostředky. V této souvislosti odkázal na rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019 SO, Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK – 24343/2020, a Magistrátu města Kladna ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka, vydané ve skutkově obdobných věcech. Z těchto rozhodnutí vyplývá, že běžnou praxí odvolacího správního orgánu je posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních), a to z hlediska jejich způsobilosti pro provedený záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalobce v této souvislosti namítal porušení zásady legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52.
4. Dle žalobce nemohla být dostatečným důkazem pro záznam bodů do bodového hodnocení jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Prvostupňový správní orgán měl toto oznámení vždy porovnat s předmětným rozhodnutím (pokutovým blokem), kterého se týkalo, aby mohla být vyloučena chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. K žalobě přiložil žalobce příkladmo i pokutové bloky (nesouvisející přímo s projednávanou věcí), na nichž demonstroval, které pokutové bloky jsou vadně vyplněné a které splňují požadované náležitosti. Žalobce také považoval za nesprávnou argumentaci žalovaného, že by žalobce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a stvrdil správnost takového rozhodnutí. Dle názoru žalobce není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce (žalobce) a není možné po

přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva. Žalobce k žalobě doložil rozhodnutí Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje ze dne 30. 5. 2023, č. j. KRPC-57063-4/ČJ-2023-0200DP, a Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 29. 5. 2023, č. j. KRPT-82262-5/ČJ-2023-0700DP (žádné rozhodnutí se netýká žalobce), které dle žalobce zrušili původní rozhodnutí policejního orgánu.

5. Žalobce dále ilustrativně vyjmenoval případy, kdy dle jeho názoru pokutový blok nemůže být způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče: např. pokud z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit (např. v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti). Z rozhodnutí dále musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci. Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno a aby bylo možné na jeho základě vůbec evidovat body.
6. Dále pak žalobce k pokutovému bloku ze dne 28. 10. 2023 namítal, že v něm nebylo uvedeno místo spáchání přestupku a nebyla dostatečně uvedena právní kvalifikace. K pokutovým blokům ze dne 16. 11. 2022, ze dne 26. 8. 2022 a ze dne 8. 9. 2021 shodně namítal, že v nich není přesně zachycena osoba přestupce, údaje jsou nečitelné či scházejí, další údaje (doba spáchání přestupku, právní kvalifikace, forma zavinění, výše uložené sankce, místo spáchání přestupku) pak nejsou uvedeny přezkoumatelným způsobem. Žalobce tedy zpochybňoval způsobilost jednotlivých pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidiče, neboť v daném případě přestupky nebyly vůbec vymezeny jako konkrétní a individualizovaná jednání. Dle žalobce tak nebylo bez důvodných pochybností patrné, komu, kdy a kde, potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, tento nedostatek nebylo možno zhojit připuštěním strohých a zkratkovitých formulací.
7. **Žalovaný** ve vyjádření k žalobě uvedl, že není vázán právními názory podřízeného správního orgánu (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2021, č. j. 6 A 130/2019-35). Správní orgány v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu nevyžadovaly kopie příkazových bloků, neboť žalobce neuvedl žádnou pochybnost, se kterou by se musely správní orgány zabývat (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS). Žalobce ke spáchaným přestupkům nesdělil žádné konkrétní pochybnosti. Žalovaný ohledně formálních nedostatků pokutových bloků odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40. Žalovaný s poukazem na již citovaný rozsudek kasačního soudu č. j. 6 As 174/2019-44 uvedl, že námitky žalobce vůči jednotlivým příkazovým blokům jsou typizované, jež zástupce žalobce vznáší opakovaně.

III. Posouzení žaloby

8. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná. O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobce i žalovaný vyjádřili souhlas, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Návrh k provedení důkazu sám o sobě neznamena nesouhlas s rozhodnutím o věci bez nařízení jednání (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014-48, č. 3380/2016 Sb. NSS). Žalobce v podané

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

žalobě výslovně nenavrhl k provedení důkazu žádné důkazní prostředky. K žalobě však přiložil řadu dokumentů. Ve prospěch žalobce soud posoudí, zda tyto dokumenty jsou podstatné k důkazu provést, přestože to žalobce výslovně nenavrhl. Žalobce k žalobě přiložil rozhodnutí (citovaná v bodě [3] tohoto rozsudku) správních orgánů podřízených žalovanému, jimž chtěl prokázat, že tyto správní orgány postupovaly v obdobné věci odlišně. Soud souhlasí s žalovaným, že jakožto ústřední orgán, jež je nadřízen všem žalobcem vyjmenovaným správním orgánům, není vázaný právním názorem těchto správních orgánů. Tato rozhodnutí tak mohla teoreticky prokázat roztržičnost praxe podřízených správních orgánů žalovaného, avšak to není pro posouzení podstatné. Soud rovněž k důkazu neprovedl žalobcem zmiňované příkazové bloky série HG, G, GF a, F, FC a C, kterými žalobce chtěl ilustrovat správně a nesprávně vyplněný příkazový blok. Tyto příkazové bloky nejsou příkazovými bloky, na základě kterých byla vydána oznámení o přestupcích žalobce (příkazové bloky KJ 2022 J0259006, AC/2017 C1255929, AB/2017 B1039617 a AS/2019 S2855093) a jsou tak zcela nerelevantní. Soud rovněž k důkazu neprovedl žalobce doložená rozhodnutí krajských ředitelství (citovaná v bodě [4] tohoto rozsudku), jelikož jimi chtěl žalobce prokázat právní názor krajských ředitelství stran povinných náležitostí pokutových bloků. Právní názory krajských ředitelství přitom rovněž nejsou v posuzované věci relevantní, jelikož judikatura správních soudů se již dostatečně zabývala povinnými náležitostmi pokutových bloků. Žalovaný pak k důkazu navrhl předloženou spisovou dokumentaci, tou se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

9. Žalobce učinil předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů z důvodu, že žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů. V důsledku toho byl ve smyslu § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).
10. Správní orgány v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů se nezabývají tím, zda-li se stal skutek, jenž má naplňovat znaky přestupku, zda-li jej spáchal obviněný apod. To je předmětem přestupkového řízení, v němž je vydáno případné podkladové rozhodnutí. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů se správní orgány zabývají pouze tím, zda existuje zákonný podklad pro provedení záznamu, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).
11. Z judikatury Nejvyššího správního soudu dále plyne, že oznámení policie o uložení pokuty, dle kterých je prováděn záznam bodů do registru řidičů, nejsou za každých okolností nezpochybnitelným důkazem a podkladem pro příslušný záznam. Zejména vyskytnou-li se relevantní pochybnosti o předložených údajích, je namístě si vyžádat další důkazy, především vlastní pokutové bloky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS). V rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, nicméně Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost*

správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.“ V rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, Nejvyšší správní soud uvedl, že „1) Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok [...] 3) Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.“ Za obligatorní náležitosti oznámení o uložení pokuty Nejvyšší správní soud v naposledy citovaném rozsudku označil „popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce“ a samozřejmě označení osoby přestupce. Podle kasačního soudu „je možné s ohledem na specifika blokového řízení přijmout i strohé a zkratkové formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Stejně jako pokutový blok, ani oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení pak nelze posuzovat s rigidní přísností. Je především třeba, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.“

12. Otázka, zda je vždy nezbytné vyžadovat vedle oznámení přestupku i originály pokutových bloků, byla později předložena i rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu, který v usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019-35, č. 4189/2021 Sb. NSS, odmítl svou pravomoc v předložené věci rozhodnout s tím, že Nejvyšší správní soud dosud ve své judikatuře nedospěl k obecnějším závěrům, které by byly v tomto ohledu v rozporu. Rozšířený senát pak jednoznačně uvedl, že v žádném z dotčených rozsudků „není uvedeno, že by o námitkách mělo být rozhodnuto vždy jedinečně na základě vyžádaných pokutových bloků, popř. že by naopak vždy postačovalo vyhodnotit oznámení o přestupku.“ Jinými slovy řečeno, z citovaného usnesení rozšířeného senátu je zřejmé, že nezbytnost vyžádání si originálů pokutových bloků bude vždy záviset na konkrétních pochybnostech identifikovaných v jednotlivých případech a povaze tomu odpovídajících námitek. Z navazujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, pak plyne, že námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků.
13. Z výše citované judikatury plyne, že oznámení policie o uložení pokuty jsou způsobilými podklady pro záznam bodů do registru řidičů. Jen v případě relevantních pochybností si správní orgány musí opatřit důkazy další.
14. Ve správním spisu jsou založena oznámení policie ze dnů 28. 10. 2023, 28. 11. 2022, 31. 8. 2022 a 10. 9. 2021, která obsahují povinné náležitosti tak, jak je soud shrnul v bodě [11] tohoto rozsudku. Oznámení obsahují zcela jasné a srozumitelné označení přestupce, akceptovatelné vymezení doby a místa spáchání jednotlivých přestupků, stejně jako popis způsobu jejich spáchání, jež *prima facie* nevyvolávají pochybnosti o přezkoumatelnosti

takového vymezení. Z oznámení jsou rovněž zřejmé údaje o právní kvalifikaci, jakož i přesné označení příkazových bloků a výše uložených sankcí. V těchto oznámeních bylo jednání žalobce popsáno natolik jednoznačně a určitě, že není zaměnitelné s jiným jednáním. Nedostatků či vad těchto oznámení ostatně žalobce ani v průběhu správního řízení ani soudního řízení nikdy nenamítal.

15. Žalobce v námitkách proti záznamu oznámení o dosažení počtu 12 bodů ze dne 15. 11. 2023 a ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 1. 12. 2023 toliko opakoval obecná tvrzení bez jakékoliv bližší konkretizace spatřovaného pochybení a navrhoval doplnění dokazování o rozhodnutí, kterými měl být uznán vinným z předmětných přestupků. V odvolání ze dne 8. 1. 2024 zopakoval, že oznámení o uložení blokové pokuty není dostatečné. Zmínil, jaké náležitosti pokutový blok musí mít, a uvedl množství obecných důvodů, pro které spatřuje nedostatky všech v posuzované věci relevantních pokutových bloků (ze dne 28. 10. 2023, ze dne 16. 11. 2022, ze dne 26. 8. 2022 a ze dne 8. 9. 2021), tedy např. nepřesně či nečitelně označená osoba přestupce, doba a místo spáchání přestupku, zkratkovitě uvádění právních předpisů, nezřetelná výše sankce, forma zavinění, údaje o datu a čase vydání. Žalobce avšak nespecifikuje, jak se tato pochybení na daném příkazovém bloku konkrétně projevují. Argumentace stran nedostatků pokutových bloků je v zásadě shodná jako argumentace, kterou následně uvedl v podané žalobě.
16. Žalobce v žalobě primárně namítá, že správní orgány pochybily, když si nevyžádaly a nepřezkoumaly jednotlivé pokutové bloky, jelikož oznámení policie o uložení pokuty nemůže být dostatečným důkazem. Městský soud zcela souhlasí s argumentací žalovaného uvedenou v žalobou napadeném rozhodnutí. Ve smyslu shora citované judikatury žalobce uplatnil výhradně paušální námitky rozporující takřka veškeré náležitosti příkazového bloku, aniž by jejich nedostatek spojil s konkrétním obsahem příkazového bloku. Soudu je z úřední činnosti známo, že právní zástupce žalobce tytéž paušální námitky (bezúspěšně) opakovaně uplatňuje v řadě jiných případů (viz např. rozsudky městského soudu ze dne 31. 7. 2023, č. j. 3 A 4/2019-96, ze dne 30. 3. 2023, č. j. 5 A 105/2019-56, ze dne 15. 3. 2023, č. j. 11 A 210/2021-32, nebo ze dne 7. 2. 2024, č. j. 11 A 104/2023-32). Ani v projednávané věci žalobce neupřesnil žádnou konkrétní skutečnost, která by nasvědčovala jakémukoliv pochybení v oznámeních. Za této situace lze v souladu s citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 174/2019-44 bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jak paušální, typizované, a tudíž apriori nevěrohodné. V řízení nevystaly žádné relevantní a důvodné pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, v důsledku čehož by bylo nutné tyto údaje prokázat pomocí dalších důkazů, tj. originálu příkazového bloku. Oznámení i jeho obsah odpovídá závěrům a důvodům prvostupňového správního rozhodnutí. Při provádění záznamu tudíž bylo možno vycházet „jen“ z oznámení. Ostatně žalobce po celou dobu správního řízení a ani v řízení před soudem nikterak nerozporoval, že by se daných přestupků nedopustil. Příkazové bloky ze dnů 28. 10. 2023, 16. 11. 2022, 26. 8. 2022 a 8. 9. 2021 soudu nepředložil, přestože je musí mít k dispozici, když obecně namítá vady těchto bloků, a přestože mu bylo jasné, že se ve správním spise nenachází. Namísto toho předložil jiné a s věcí nesouvisející pokutové bloky. Z toho je zjevné, že žalobce své námitky vznáší v zásadě účelově a nikoliv s cílem řádného soudního přezkumu.
17. K odkazu žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52, lze uvést, že v něm je dovozeno (na rozdíl od toho, co se domnívá žalobce), že „ne každá námitka vyvolává automaticky nutnost vyžádat si původní pokutové bloky či další důkazy“ (bod [15]). Jakkoliv v tam projednávaném případě soud konstatoval povinnost

vyžádání si pokutových bloků správními orgány, bylo tomu tak, protože již v odvolání byly obsaženy konkrétní námitky. Obecné námitky tuto povinnost nezakládají (srov. bod [17] citovaného rozsudku).

18. Soud tak shrnuje a uzavírá, že předmětná oznámení představují zcela způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce) s tím, že počet připsaných bodů odpovídá v jednotlivých případech popsanému jednání. Oznámení a v něm obsažené údaje se žalobci nepodařilo věrohodným způsobem zpochybnit tak, aby bylo nutné trvat i na vyžádání originálů pokutových bloků.
19. K námitce, dle které žalovaný postupoval procesně vadně, když v napadeném rozhodnutí ignoroval žalobcem předložené důkazy soud uvádí, že ze správního spisu plyne, že žádné důkazy žalobce nepředložil. Žalobce ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 1. 12. 2023 sice citoval dle jeho tvrzení rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského a Jihočeského kraje, avšak tato nejenom nepředložil, ale ani je neoznačil datem vydání nebo číslem jednacím. Žalovaný i tak na straně 4 žalobou napadeného rozhodnutí uvedl, že není vázán právními názory podřízených správních orgánů. Tato námitka žalobce tak není důvodná.
20. Konečně k námitce, že není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, po kterém nelze požadovat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu, soud doplňuje, že je to osoba přestupce (zde žalobce), kdo dala svým podpisem na příslušném pokutovém bloku souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a v případě všech přestupků také uloženou pokutu na místě zaplatil. Pokud tedy žalobce s čímkoli v rámci blokového řízení ohledně příslušných přestupků nesouhlasil, měl požadovat, aby o nich bylo rozhodnuto ve správním řízení. Městský soud i poznamenává, že přestože v žalobě žalobce namítá nesprávnost úvahy žalovaného ohledně této otázky („*Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí odvolací správní orgán je dle žalobce naprosto nesprávný.*“), žalovaný takovou úvahu v žalobou napadeném rozhodnutí neuvedl. Tato námitka tak dále ukazuje na šablonovitost podání zástupce žalobce.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

21. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 21. 5. 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu